

Moni

Tak máme za sebou ďalší zvláštny rok.... keď som zhŕňala ten predošlý, ani ma nenapadlo že bude ešte jeden taký... a ktovie koľko ich ešte podobných bude... asi si budeme musieť zvyknúť že veľa vecí v živote nebude takých ako bývalo... prítomnejšie, hlbšie zažívame že nie sme pánmi svojich dní - ani ich plánovania ani ich počtu..... (mnohým vzácnym ľuďom z nášho okolia sa tento rok dopočítali...) A tak hoci mnohé vonkajšie aktivity boli utlmené, zrušené, posunuté o to viac času ostalo zažívať pekné chvíle s najbližšou rodinou... a leto bolo našťastie "štandardné" Ludrovské aj so širokou rodinou... Ja stále učím matematiku na Spojenej škole sv. Františka kam chodia aj naše deti (na jar počas dištančného vzdelávania som ozaj siahala po všetkých stránkach na dno svojich sil), žijeme našim spoločenstvom, pokračujeme v službe prípravy snúbencov (posledné 3 kurzy online formou), ... a popritom sa snažíme byť vďační za to všetko dobré, pekné čo je nám dopriate... ako aj tento Advent a snáď aj Vianoce... vyprosujeme aj Vám postoj vďačnosti, bo nevieme kedy budeme povolani Domov... Požehnaný Advent, Vianoce i celý budúci rok i život.... :-)

Tomí

Pokračovanie predošlého pandemického roku prinieslo zase veľa práce z domu. Ani očkovanie celkom neutlmilo našu opatrnosť a ostražitosť voči nákaze. Pracujem pre americkú firmu a tak je prirodzene komunikácia cez videohovory.

Z Oteckových kníh som zostavil novú knihu pre vinohradníkov, kde dominujú jeho maľby vystihujúce typické charakteristiky chorôb a škodcov.

Našťastie v lete tlak vírusu trocha opadol. Leto sme prežili na Slovensku, väčšinou v Ludrovej. Na jeseň sme sa tešili že Palkova trieda opatrne preložila stužkovú na október, o mesiac skôr než pôvodne plánovali aby predišli tvrdším obmedzeniam. Dorotka nám robí radosť pokrokmí vo svojich gymnastických cvikoch. Johanka zase rastie v svojej gitarovej hudbe. Palko veľa cvičí a našiel si záľubu v lezení na skalách.

Palko

Rok 2021 mi priniesol mnoho krásneho a pozitívneho. Rôzne úspechy, krásne momenty a akcie s priateľmi značne prevážili ťažké chvíle, ktorými som si musel prejsť. K najkrajším momentom tohoto roku patrila letná duchovná obnova, výlety v Tatrách s priateľmi, ale tiež moja prvá účasť na street-workout súťaži. Street-workout ako taký mi počas tohto roku silno prirástol k srdcu, a ako svojej záľube som mu venoval množstvo času. Ak Ťa to viac zaujíma, máme s kamarátom založený vlastný IG profil, - trying_sthenics tak bež dať follow. Mimo to však začínam cítiť, ako na mňa stále intenzívnejšie dolieha nevyhnutnosť upriamenia sa na nejakú životnú dráhu. Táto nerozhodnosť je najmarkantnejšia vo výbere vysokej školy, čo je záležitosť, na ktorú stále nemám odpoveď. Náplastou na to je snáď len to, že na rozhodovanie budem mať zrejme o niečo viac času, nakoľko sa chcem prihlásiť na ročné štúdium v kolégiu Antona Neuwirtha. Tak či onak som zvedavý, ako veci dopadnú, a čo budem písať takto o rok.

Dorotka

Okrem toho že furt musíme nosiť rúška alebo respirátory, sa mi skoro nič nezmenilo. Tá druhá veľká zmena totiž bola že mám nového škrečka Oreo (chlapca). Je to škreček zlatý, to znamená že už ako mláďa je väčší ako džungarský alebo roborvský. Oreo vôbec nehryzie, taktiež tolko nebehá. O tom že by mi utiekol nie je ani pomyslenia :-). Je s ním veľká sranda.

Čo sa školy týka, radšej nebudem ani rozvádzať. Povieť iba tolko, že som z budovy na Veternicovej prešla na Karloveskú školu. Je to stále naša škola. Noví učitelia a taktiež to že chodím sama domov.

Krúžky mám stále tie isté, takže spev, tanečnú a začala som chodiť na klavír.

Johanka

Tento rok sa začal pokračovaním korony. Tým, že sme počas online vyučovania mávali oveľa menej hodín, tak sme hneď po "škole" chodievali s Dori a sesternicou Nelkou von s waveboardom alebo do prírody.

Cez letné prázdniny sme boli väčšinou v Ludrovej. Prázdniny boli úžasné ale potom začal september, škola, krúžky. Krúžky mi ostali rovnaké - tanečná a gitara. Škola sa rozbehla pomerne rýchlo nakoľko sa nevedelo kedy sa vrátíme na dištančné vyučovanie. Cez jeden septembrový víkend som bola na mojej prvej chatovačke s mojím stretkom zo spoločenstva. Bolo tam super ale počas toho víkendu nám zomrel škreček a keď som sa vrátila, v kletke bol iný škreček. Je obrovský a aj keď je to náš vlastný škreček, aj tak sa ho bojím. Pomaly sa ale prekonávam a niekedy sa odhodlám zoberiem si ho na ruky.

